

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/90/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823201245
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3823201245.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti o maloletú A. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prievidza ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: matka C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, XXX XX E., zastúpenej JUDr. Ing. Michalom Mladým, advokátom, so sídlom D. XXX/XX, XXX XX F. a otec: G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX D., zastúpeného JUDr. Michaelou Šteiningrovou, advokátkou, so sídlom I. J. XX, XXX XX D. v konaní o udelenie súhlasu s vyťahovaním maloletej do zahraničia a úprave rodičovských práv a povinností, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu v Prievidzi č.k. 9P/15/2023-220 zo dňa 09. januára 2024 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prievidza zamietol návrh matky, ktorým sa domáhala udelenia súhlasu za otca na dočasné a trvalé vyťahovanie s maloletou do Rakúska. Zároveň zmenil rozsudok tamajšieho súdu č.k. 9P/42/2020-55 zo dňa 09.02.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 5CoP/27/2021-118 zo dňa 30.06.2021 a upravil styk otca s maloletou dcérou tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou každú stredu od 15:45 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky tak, že ju prevezme v škôlke a vráti pred bydliskom matky. Ďalej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou každý párnny týždeň v roku v sobotu od 09:00 hod. do 18:00 hod. a v nedeľu od 09:00 hod. do 12:00 hod. v prítomnosti matky tak, že maloletú prevezme pred bydliskom matky, kde ju v určenom čase odovzdá. Výrokom III. rozsudku uložil matke povinnosť písomne informovať otca 1x do týždňa o podstatných skutočnostiach, týkajúcich sa maloletej, najmä o jej zdravotnom stave a nutnosti vyšetrení.

Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 35 Zákona o rodine v spojení s ust. § 28 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine a čl. 3, 9 Dohovoru o právach dieťaťa, keď z vykonaného dokazovania mal preukázané, že v súčasnej dobe nie je v záujme maloletej vyťahovanie do cudziny. Medzi rodičmi je zhoršená vzájomná komunikácia, čo si plne uvedomujú, a preto súhlasili s pokračujúcou odbornou spoluprácou s Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny. Tieto skutočnosti podľa názoru súdu prvej inštancie odôvodňujú i rozhodnutie o povinnosti matky informovať otca o podstatných skutočnostiach v živote maloletej. V súčasnej dobe je prvoradé vybudovanie vzťahu otca a maloletej, a preto súd prvej inštancie tak, ako je už vyššie uvedené, návrh matky na udelenie súhlasu s vyťahovaním zamietol a zároveň rozšíril styk otca s maloletou počas bežného týždňa vždy v stredu od 15:45 hod. do 18:00 hod. bez prítomnosti matky, keď má preukázané, že takýto styk v súčasnej dobe sa bez problémov realizuje. Pri rozhodovaní o trovách prvoinštančného konania súd prvej inštancie vychádzal z

ust. § 52 CMP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu matka maloletého dieťaťa. Žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, jej návrhu na udelenie súhlasu k vystaňovaniu maloletej do cudziny v celom rozsahu vyhovieť a upraviť stretávanie otca s maloletou počas párných víkendov v kalendárnom roku, v sobotu od 09:00 hod. do 18:00 hod a v nedeľu od 09:00 hod.

do 12:00 hod. v jej prítomnosti s tým, že otec si v určenom čase maloletú vyzdvihne aj ju odovzdá v bydlisku matky maloletej v Slovenskej republike. Tak ako pred súdom prvej inštancie aj v odvolacom konaní poukazovala na nezáujem otca o maloletú s tým, že o dieťa sa začal zaujímať až po podaní návrhu v tomto konaní. Neinicioval ani nijako sa nesnažil upevniť si vzájomný vzťah s dcérou. Vystaňovanie maloletej do Rakúska je podľa jej názoru v záujme maloletého dieťaťa, keďže práve v cudzine majú lepšie životné podmienky a príležitosti. Trvalé vystaňovanie nie je iba náhodným pokusom matky ísť žiť do cudziny, ale v konaní preukázala, že má v Rakúsku vytvorené vhodné trvalé zázemie a podmienky, a to či už pracovné alebo na bývanie zo strany najbližších príbuzných (matky – starej matky maloletej a brata), ktorí trvale žijú niekoľko rokov v Rakúsku a sú pripravení jej pomôcť. Maloletá, keď je na návšteve u starej matky v Rakúsku, je šťastná, páči sa jej tam a aj ona má teda právo na lepšie životné podmienky a lepší život. Záverom uviedla, že nebude brániť otcovi v styku s maloletou, a to aj nad rámec navrhovanej úpravy, napr. cez školské prázdniny, ale aj formou návštev v Rakúsku.

3. Otec vo svojom vyjadrení prostredníctvom právnej zástupkyne žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že ako otec má záujem vidieť svoje dieťa vyrastať a riadne a plnohodnotne podieľať sa na jeho výchove. Je pravdou, že v minulosti nebol prítomný pri dcére, keď nastúpila do škôlky, dokonca ako otec nevedel, akého obvodného lekára má maloletá, či je chorá alebo zdravá, lebo mu matka o takýchto skutočnostiach nikdy nepovedala, v minulosti nevedel ani o vystúpení dcéry v škôlke, napokon sa takéhoto vystúpenia aj zúčastnil, avšak zase nemal informáciu od matky, ale našiel si ju na nástenke v škôlke, keď sa bol s dcérou stretnúť. Pokiaľ by súd povolil matke s dieťaťom vycestovať do zahraničia, mal za to, že ako otec by už nemal umožnený žiadny kontakt s maloletou, lebo nemá istotu, že by matka rešpektovala stanovené stretávanie sa, keď ani v minulosti nerešpektovala dohodu uzatvorenú pred vyšším súdnym úradníkom ohľadom styku s maloletou dcérou.

4. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení taktiež žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Bol toho názoru, že v súčasnej dobe je vhodné a v záujme maloletej, aby sa jej vzťah s otcom budoval a rozširoval, čo pri dočasnom alebo trvalom vystaňovaní maloletej by nebolo možné. Poukázal i na to, že rodičia maloletej sa i naďalej podrobujú odbornej pomoci na referáte poradenskopsychologických služieb a uvedomujú si, že na zlepšení komunikácie, rodičovskej spolupráce a vzájomnej dôvery by mohli viac zapracovať.

5. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenie, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani zo strany matky v odvolacom konaní neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku.

7. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom mal i odvolací súd preukázané, že vzájomná komunikácia medzi rodičmi je v súčasnej dobe narušená, v dôsledku čoho má i otec obmedzenú možnosť primerane vplývať na ďalší vývoj maloletej a vystaňovanie dieťaťa s matkou do cudziny by za takéhoto stavu viedlo k ďalšiemu oslabovaniu citových väzieb medzi otcom a maloletou, na čo napokon správne poukázal i kolízny opatrovník vo svojich vyjadreniach pred prvoinštančným i odvolacím súdom. Na tieto okolnosti správne prihliadol i súd prvej inštancie, keď potom, čo zamietol návrh matky na udelenie súhlasu k vystaňovaniu maloletej, primerane rozšíril styk otca tak, aby došlo k postupnému obnoveniu citových väzieb medzi otcom a maloletou, a preto odvolací súd tak ako je už vyššie uvedené, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

8. Tak, ako to napokon správne konštatuje súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku, záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch, týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi a z tohto pohľadu potom i rodičia musia podriaďiť svoje osobné záujmy v prvom rade záujmom maloletého dieťaťa na zabezpečení jeho ďalšieho vývoja a prejavíť určitú mieru tolerancie vo vzájomnej komunikácii. Z vyjadrení kolízneho opatrovníka je zrejmé, že rodičia si uvedomujú dôležitosť vzájomnej komunikácie a dobrovoľne sa podrobujú odbornej pomoci, čo nepochybne môže viesť k zlepšeniu ich vzájomných vzťahov, a tým i vytvoreniu vhodných podmienok pre ďalší vývoj maloletej v budúcnosti. Tu je ale potrebné zdôrazniť, že v prvom rade by mali prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, a to i na úkor obmedzenia svojich rodičovských práv a povinností, čo nevylučuje i prípadnú zmenu bydliska maloletého dieťaťa v budúcnosti. Maloleté dieťa nemôže síce bez vážnych dôvodov byť oddelené od svojho rodiča, ale na druhej strane i rodič by mal zvážiť, či prípadná zmena výchovného prostredia nie je v záujme maloletého dieťaťa, lebo ako dospelá osoba má vždy, na rozdiel od dieťaťa, možnosť prispôbiť si svoje povinnosti tak, aby mohol primerane realizovať svoje práva i s prihliadnutím na vzdialenosť bydliska dieťaťa (samozrejme za prejavu určitej tolerancie aj zo strany rodiča, ktorému dieťa bolo zverené do výchovy) a práve bezvýhradné trvanie na zamedzení zmeny výchovného prostredia by mohlo viesť v budúcnosti (vo vyššom fyzickom veku dieťaťa) k narušeniu vzťahu medzi rodičom a dieťaťom.

9. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).